

deres Pligt og yde ham deres Hjælp, saa godt som det staaer i deres Magt. Men jeg erkjender, at det meget ofte er en Umulighed for en Minister — navnlig for en Minister, som stilles ind i en saa overbebyrdet Bestyrelsesgreen, som f. Ex. i Finansministeriet, at træde i et saadant umiddelbart Forhold til forskjellige af sine Underordnede, som det kunde være nyttigt og ønskeligt, netop for at tilvejebringe Harmoni og Overensstemmelse imellem dem. Jeg antager, at det vilde være til ikke ringe Gavn, om Ministeren havde en politisk Ræstcommanderende, om jeg saa maa sige, som kom og gik med ham, der kunde supplere Meget af det, som en Minister umuligt kan gjøre. Navnlig er der een Side af Ministerens Virksomhed, som vi have den største Opfordring til at tage os af og hvor en Embedsmand af den Art i en væsentlig Grad kunde være nyttig, og det er Forholdet overfor Rigsdagen og overfor Rigsdagens Udvalg. Een af de største Vanskeligheder for os er Forhandlingerne mellem Udvalg og Ministre. Vi ere komne — hvorledes det er skeet, ligger ikke for her — ind paa den Vej, at enhver ny Lov, som forelægges os, behandles som Noget, der absolut maa rettes og ændres. Den nylig aftraadte Krigsminister gav os forleden, da han var misfornøiet med en Sags Behandling, forskjellige Spydigheder om den Maade, hvorpaa Folkethinget behandler Lovforslag. Det er muligt, at han var lidt for skarp mod os dengang, men vist er det, at der kommer meget saa Lovarbejder herind i Folkethinget, som ikke underkastes en særdeles grundig og næsten i det Uendelige gaaende Behandling. Udvalgene gennemgaae Alting, og det er meget sjældent, at de ere istand til at føre en saadan Forhandling med Ministeren, som kunde lette det hele Arbejde, og det af to Grunde. For det Første fordi Tiden umuligt kan slaae til for Ministeren, naar han ved Siden af at passe sin daglige administrative Gjærning skal møde og forhandle i de forskjellige Thing, og for det Andet, fordi der til en Forhandling med Udvalget mange Gange kræves et specielt Arbejde af Ministeren, idet denne paany skal sætte sig ind i Sagen og i Endringsforslag, som maaftæe bevæge sig paa

et Omraade, der allerede er traadt Noget tilbage i hans Erindring. Følgen deraf er meget ofte, at Udvalget og Ministeren komme længere bort fra hinanden, end det er ønskeligt, og end det vilde være nødvendigt, dersom der var Mulighed for en større og stadigare Samarbejden mellem dem. Jeg troer derfor, at det i mange Henseender vilde være til Fordeel, om der fandtes Nogen ved Ministerens Side, som kunde lette ham ogsaa denne Deel af det hele Arbejde. Der er endnu et Punkt og det er, at vi i alle vore Lovgivningsarbejder meget for meget bevæge os, jeg kunde gjerne sige paa det individuelle Lønns Omraade; een Lov gaaer i Ost og en anden i Vest, og det er en Undtagelse eller en Tilfældighed, naar der viser sig nogen sammenhængende Behandling af de forskjellige Lovgivningsarbejder. Det kommer ogsaa noget af, at vore Ministre ere saa overordentlig overbebyrdede, navnlig i Sessionstiden. Følgen er, og det er Noget, som vore praktiske Jurister bedst kunne vidne om, at vore sidste Mars Lovgivning i mange Henseender er sammenstykket af ueensartede Bestanddele. Et Princip stikker hist Hovedet op for paa et andet Sted at trykkes ned af et andet; vi gaae i een Retning paa eet, i en anden Retning paa et andet Omraade. Der er overhovedet kommet en vis Svæven og Usikkerhed ind i vort hele Lovgivningsværk, som er, om man vil, en uundgaelig Følge af den hele constitutionelle Forsatning, men som hos os drives videre, end det behøves. Man har i England, for at jeg skal vende tilbage til dette Land, en ganske særegen Embedsmand, hvis Hverv er at gennemgaae og lægge den sidste Haand paa de Lovudkast, som komme fra Regjeringen til Parlamentet, og hvis Hverv atter indtræder, naar en Lov er rykket et Stadium videre frem paa sin Vandring gennem Husene, for at undersøge, om disse Love ere correcte, og om der er nogen Grund til fra en mere sammenhængende Betragtning Standpunkt, at gjøre Ændringer og Rettelser deri. Vi kunne under vore Arbejder i høj Grad trænge til en noget lignende Virksomhed. Det er ikke længere siden end igaar, at den høitærede Minister opdagede her i Thinget, at en Lov var